

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- i andra hand ogiltigförklara punkt 2,
- i tredje hand sätta ned de böter som sökanden ålagts i det angripna beslutet till ett skäligt belopp,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan mot kommissionen beslut K(2006) 6765 slutlig av den 20 december 2006 i ärende COMP/39.234 – Legeringspåslag, nytt beslut. I det angripna beslutet återupptogs förfarandet i ärende IV/35.814 – Legeringspåslag och sökanden ålades böter på grund av att Thyssen Stahl GmbH (tidigare Thyssen Stahl AG) överträtt artikel 65.1 EKSG genom den samordnade ändringen av referensvärdet för metoden för beräkning av legeringspåslaget och genom att tillämpa denna ändring.

Sökanden anför följande tio grunder till stöd för sin talan:

- Åsidosättande av principen *nulla poena sine lege*, eftersom kommissionen i avsaknad av övergångsbestämmelser inte retroaktivt fick tillämpa EKSG-fördraget som löpte ut år 2002.
- Rättsstridig tillämpning av förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾ som endast avser tillämpning av artiklarna 81 EG och 82 EG och inte av EKSG-fördraget.
- Åsidosättande av principen *res judicata*, eftersom domstolen redan genom lagkraftvunnen dom har slagit fast att sökanden inte är ansvarig för den överträdelse som Thyssen Stahl AG gjort sig skyldig till och som sökanden på nytt hållits ansvarig för i det angripna beslutet.
- Sökanden kan inte hållas ansvarig på grundval av den privaträttsliga förklaringen om övertagande av ansvar, eftersom den endast är av deklaratörisk art.
- Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen i det att den rättsliga grunden för sanktionsåtgärderna inte är klart angiven och att det inte klart på vilken grund ansvar ålagts sökanden.
- Åsidosättande av principen *ne bis in idem*, eftersom sökanden ålagts böter på grund av identiska faktiska omständigheter redan i det första förfarandet, vilket prövats av domstolen i lagkraftvunnen dom.
- Överträdelsen är preskriberad.
- Åsidosättande av rätten att ta del av handlingar.
- Åsidosättande av rätten att yttra sig på grund av att anmärkningarna som riktats mot sökanden är ofullständiga.

- Felaktig fastställelse av bötesbeloppet med hänsyn till 1996 års meddelande om samarbete ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelande av den 18 juli 1996 om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 207, 1996, s. 4).

Talan väckt den 7 februari 2007 – LIPOR mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-26/07)

(2007/C 82/89)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: LIPOR – Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Gondomar, Portugal) (ombud: P. Pinheiro, M. Gorjão-Henriques och F. Quintela, advokater)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara dels artikel 1 i kommissionens beslut K(06)5008 av den 17 oktober 2006, ställt till Portugisiska staten, i den del det i artikeln fastställs att det sammanlagda stöd som beviljats ur Sammanhållningsfonden genom kommissionens beslut nr K(93)3347/3 av den 7 december 1993, K(94)3721 slutlig/3 av den 21 december 1994 och K(96)3923 slutlig av den 17 december 1996, vilka samlats i beslut K(98)2283/f av den 28 juli 1998 skall nedsättas till ett belopp på 1 511 591 euro, dels beslutet att återkräva beloppet ifråga från medlemsstaten,
- ogiltigförklara artikel 1 i det angripna beslutet i den del det genom artikeln beslutas en finansiell korrigeringskoefficient på 100 % för avtalen mellan sökanden och IDAD, eftersom detta utgör ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, och medlemsstaten i artikeln åläggs att betala tillbaka 458 683 euro,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 1 i det angripna beslutet, såvitt den avser avtalen mellan sökanden och Hidroprojecto, på grund av åsidosättande av proportionalitetsprincipen,

— i sista hand, för det fall förstainstansrätten finner att Lipor inte uppfyllt samtliga sina skyldigheter enligt direktiv 92/50/EEG, fastställa att kommissionen åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att fastställa en finansiell korrigeringskoefficient på 100 % för den till avtalen med Hidroprojecto hänförliga finansieringen.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar till stöd för sin talan att kommissionen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, uppenbara bedömningsfel, otillräcklig och felaktig motivering samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Vad gäller det avtal som sökanden ingick med Hidroprojecto år 1989, gör sökanden gällande att kommissionen gjort sig skyldig till bedömningsfel när den uppskattade värdet av del D i avtalet.

Såvitt gäller det avtal som samma parter ingick år 1997, påstår sökanden att kommissionen gjort sig skyldig till bedömningsfel genom att den bortsåg från att dessa avtal delvis utgjorde en konkretisering av 1989 års avtal och delvis innebar en förlängning av detta avtal, vilket visat sig nödvändigt under genomförandet av projektet. Sökanden kritiserar kommissionen även för att den har utgått från att avtalen ingåtts efter ett öppet upphandlingsförfarande. Enligt sökanden var, även om det skulle anses att avtalen var fristående från 1989 års avtal och att värdet av dem översteg det tröskelvärde som föreskrivs i direktiv 92/50 för öppna upphandlingsförfaranden, under alla omständigheter undantaget i artikel 11 i direktivet tillämpligt på avtalen.

Beträffande avtalen av den 28 mars och den 28 april 1995 mellan samma parter, hävdar sökanden att kommissionen gjort sig skyldig till ett bedömningsfel genom att den betraktade dem som ett enda avtal och som en förlängning av 1989 års avtal och genom att den ansåg att avtalet borde ha föregåtts av ett öppet upphandlingsförfarande. Sökanden gör gällande att det i själva verket är fråga om två avtal som ingåtts två olika datum. Det ena avtalet ingicks efter ett selektivt förfarande och värdet av det andra nådde inte upp till det värde över vilket ett öppet förfarande är obligatoriskt. Under alla omständigheter ingicks båda avtalen i enlighet med portugisisk rätt, vid en tidpunkt då direktiv 92/50 ännu inte hade införlivats med nationell rätt.

Slutligen uppger sökanden, vad gäller de avtal som sökanden och IDAD ingick år 1999, att den – även om kommissionen skulle anses ha haft fog för att betrakta avtalen som ett enda vid beräkningen av värdet av dem och vid bedömningen av huruvida de omfattades av bestämmelserna om öppna förfaranden – har förklarat skälen till att den ingick respektive avtal separat samt att IDAD är ett offentligtorgan och därför är en upphandlande myndighet i den mening som avses i direktiv 92/50. Sökanden anser att dessa skäl borde ha föranlett kommissionen att inte fastställa en finansiell korrigeringskoefficient på 100 %. Denna koefficient strider enligt sökanden mot proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 5 februari 2007 – Denka International mot kommissionen

(Mål T-30/07)

(2007/C 82/90)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Denka International BV (Barneveld, Nederländerna)
(ombud: advokaterna K. Van Maldegem och C. Mereu)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 2 b i kommissionens direktiv 2006/92/EG samt bilaga II till det direktivet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna jämte ränta.

Grunder och huvudargument

Sökandens talan avser delvis ogiltigförklaring av kommissionens direktiv 2006/92/EG⁽¹⁾ av den 9 november 2006 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 76/895/EEG, 86/362/EEG och 90/642/EEG när det gäller det högsta gränsvärdet för resthalter av diklorvos (nedan kallat den angripna rättsakten) och i synnerhet artikel 2 b och bilaga II till det direktivet.

Sökanden påstår att det högsta gränsvärdet för ämnet i fråga ändrats från det tidigare gällande värdet om 2 mg per kilo till ett nytt värde om 0,01 mg per kilo genom bestämmelserna i den angripna rättsakten. Denna ändring har grundats på en bedömning av den dokumentation som sökanden hade lämnat in i samband med den sammanhörande granskningen enligt direktiv 91/414/EEG som är behäftad med processuella, vetenskapliga och rättsliga brister.

I processuellt hänseende gör sökanden gällande att antagandet av den angripna rättsakten innebar ett åsidosättande av förfarandereglererna i artikel 8 i förordning 451/2000 och principen om att ingen skall dömas ohörd (*auditum alteram partem*) eller principen om ett opartiskt förfarande. Motiveringsskyldigheten åsidosätts även i den angripna rättsakten (artikel 235 EG). Sökanden påstår dessutom att kommissionen gjort sig skyldig till maktmissbruk vid antagandet av den angripna rättsakten, eftersom den ledde till ett beslut om icke-införande, utan att något sådant beslut fattades.